

Rotterdam teisterde en vooral woedde in het westen der stad ¹⁾, ook nog meegeholpen om Bulgersteyns desolaten toestand te vergrooten.

Deze Jan de Witte, baljuw van Rotterdam heeft heel wat van zich doen spreken. In de Rotterdamsche bronnen komt hij sinds 1442 voor, doch wij kunnen nog vroeger zijn spoor volgen. Van der Sluys spreekt van Jan van Bulgersteyn, een broeder van Arent van Bulgersteyn ²⁾, welke laatste bij het beleg van Nuys tegenwoordig zou zijn geweest en in Nijmegen gestorven zou zijn. Jan van Bulgersteyn, gehuwd met een nicht van den prins van Chimay, zou in 1474 te Atrecht of Utrecht woonachtig geweest zijn. Het is wel eigenaardig, dat van de door dezen schrijver genoemde heeren van Bulgersteyn geen enkele in de officieele bronnen als heer wordt teruggevonden, maar dezen Jan van Bulgersteyn zullen wij toch wel moeten houden voor Jan de Witte van Bulgersteyn, zooals hij meermalen in onze bronnen genoemd wordt. Het zou ook vreemd zijn, als heer Simon, een Rotterdammer, die bovendien in nauwe betrekking moet hebben gestaan tot Jan de Witte, eigenaar van het voormalige slot Bulgersteyn, hieromtrent verkeerde opgave zou hebben verstrekt. Aan de overige door hem opgegeven namen hebben wij niets; mogelijk is het alleen, dat afstammelingen van vroegere heeren van het slot zich zoo zijn blijven noemen, ook, nadat dit reeds lang in andere handen was overgegaan, of dat omgekeerd de opgegeven personen tot de voorouders van Jan de Witte hebben behoord, doch nooit heeren van Bulgersteyn zijn geweest. Jan de Witte was een burger, doch een rijk en aanzienlijk burger, waarschijnlijk afkomstig uit Delft. Lois, die naast Van der Sluys verschillende andere bronnen geraadpleegd heeft, weet te vertellen dat Jan de Wytte van Bulgersteyn van 1449 tot zijn dood in 1479 hoogheemraad van Schieland was en raadsheer van hertog Philips van Bourgondië ³⁾. Aan deze beide titels hebben wij geen reden te twijfelen, daar hij ook elders zoo genoemd wordt ⁴⁾. Wij identificeeren hem daarom met Jan die Witte van Delft, wien 24 Juni 1433 een jaarwedde als raad werd toege-

1) Memoriaal van Schout en Schepenen fol. 259.

2) Bronnen II bl. 13.

3) Bronnen II 565.

4) Memoriael van schout en schepenen fol. 125.